

Foto: Jaka Gasar

KAKO MLADI RAZMIŠLJALO O MIGRACIJAH, POVEZANOSTI IN RAZVOJU

Najlažje si je zatisniti oči ...

Iz prispevka gimnazijke iz Maribora: »Zaradi pretirane zagledanosti vase konstantno pozabljamo, kako neizmerno privilegirani smo, da imamo streho nad glavo, topel dom ter kruh na mizi.«

Slovenska karitas je v sodelovanju s Fakulteto za družbene vede, slovenskimi srednjimi šolami ter časopisi Nedeljski dnevnik, Delo in Primorske novice izvedla nagradni natečaj za pripravo najboljših časopisnih člankov na temo povezanosti migracij z razvojem.

Namen natečaja je bil, da spodbudi mlade k poglodbitemu pogledu na migracije ter povečanje ozaveščenosti o pozitivnih učinkih migracij in njihovi povezavi z globalnim razvojem. Mladim je Karitas želela dati priložnost, da z avtorskim prispevkom pripomorejo k širšemu razumevanju te kompleksne tematike v slovenski družbi in h grajenju vključujoče družbe.

Razmišljanja vseh mladih, ki so na natečaju sodelovali, so bila izjemna. V Nedeljskem dnevniku objavljamo enega od treh nagradjenih prispevkov, ki ga je napisala šestnajstletna Ana Kolenik iz II. gimnazije Maribor.

► **Ana Kolenik,**
DIJAKINJA:

»Pišem na računalniku, ki je bil proizveden na Kitajskem, medtem ko sedim v majici iz Pakistana – globalna povezanost na vrhuncu, obiskovalcev pa že ne bomo sprejemali. Zabavno, da za migranta označimo nekoga, ki pride v Slovenijo z željo po boljšem delovnem mestu, če sam prevzameš delovno mesto v Avstriji, pa je to izjemno, ambiciozno, elitno.« / foto: osebni arhiv

vzrokov emigrirajo v tuje države. Preprosto z željo po boljšem, ugodnejšem življenju.

Smo priča medijske podobe, ki migrante prikazuje zgolj kot velik problem, pozitivnih posledic, ki prispevajo k razvoju vseh, pa ne omenja nihče. Ker to, da nekdo morda živi z zmeraj prisotnim strahom za preživetje, lasten obstoj, je bojda postalo stvar norme.

Krta resnica. Ph, kje pa živimo?! V izkrivljenem svetu. V svetu, ki smo ga popolnoma uničili. V svetu, kjer bogataši ne vedo, ali naj presežek denarja investirajo v desetih avtomobil ali zlato straniščno školjko, medtem ko milijoni ljudi iz dneva v dan umirajo zaradi izredne lakote ter nepredstavljivih življenjskih razmer.

Vse večja neenakost

Po podatkih Organizacije združenih narodov za leto 2020 pod prago revščine živi kar 115 milijonov ljudi (9,2 odstotka svetovnega prebivalstva), kar naj bi se v tekočem letu povzpelo na 150 milijonov ljudi. Če preidemo v drug ekstreem, organizacija Oxfam poroča, da skupno bogastvo 2153 milijardier na svetu presega bogastvo 4,6 milijarde ljudi, ki predstavljajo 60 odstotkov svetovne populacije. Posledično lahko brez dvoma trdimo, da se globalna družbena neenakost z leti izrazito večja in nikakor ne manjša.

Živimo v svetu, kjer prevladujeta pohlep in zavist, posameznikovo mišljenje pa poskuša oblikovati kopica zunanjih dejavnikov (mediji, oblasti ...), v svetu, kjer je rasna diskriminacija na vrhuncu. In seveda v svetu, kjer so pereči svetovni problemi, v našem primeru migracije, preprosto prezrti, saj je širša množica ostro osredinjena na epidemijo covida-19.

Kot primer migracij lahko damo državne konflikte na Bliznjem vzhodu – kdo želi ostati na območju, kjer je usoda v rokah oblasti? V Jemnu že pet let divja burna državljanska vojna, posledica neuspešne politične tranzicije na oblasti, ki velja za drug najbolj krav konflikt na svetu (takoj za desetletno sovjetsko-afganistansko vojno). Jemenska državljanska vojna predstavlja največjo humanitarno krizo na svetu, več kot 80 odstotkov prebivalstva namreč potrebuje nujno humanitarno pomoč, število tragedij pa se giblje okrog 233.000.

Ne moremo si predstavljati, kakšen je občutki, ko ne veš, ali se boš prihodnji dan sploh prebudil, videl svojo družino ... Lahko trdim, da nihče nikakor in nikdar ne bi želel obstati v tovrstnem položaju, vendar je očitno precej težje ubezati. Tako težavna, tragična in preprosto absurdna situacija je nepredstavljiva v še tako srhljivi nočni mori. Zaradi pretirane zagledanosti vase konstantno pozabljamo, kako neizmerno privilegirani smo, da imamo streho nad glavo, topel dom ter kruh na mizi.

Vsi smo samo ljudje

Pa vendar je smešno, da vsi ne menijo enako. Prevladuje namreč strah pred migranti, kljub temu da je slednji pravzaprav kdorkoli, ki spreminja lokacijo svojega bivališča, navadno zaradi ekonomskih razlogov, ne pa nujno. Ali ne bi želeli tudi sami izboljšati svojih razmer za preživetje v tovrstnih situacijah (življenje na krizičnih območjih, konflikti, revščina, beg pred naravnimi katastrofami, preprosto želja po kvalitetnejšem in ugodnejšem življenju)? Ali se je res tako težko postaviti v položaj socialno-veka ter ga z odprtimi rokami sprejeti? Pa če ta prihaja iz Sirije,

Smo priča medijske podobe, ki migrante prikazuje zgolj kot velik problem, pozitivnih posledic, ki prispevajo k razvoju vseh, pa ne omenja nihče. Ker to, da nekdo morda živi z zmeraj prisotnim strahom za preživetje, lasten obstoj, je bojda postalo stvar normale.

Indije, Pakistana, Avstralije ali Dupleka – vsi smo samo ljudje.

Po podatkih evropske komisije se je v letu 2018 predvsem iz ekonomskih in osebnih (družinskih) vzrokov v Evropsko unijo priselilo 2,2 milijona ljudi. Proslci za azil so leta 2019 prišli iz skoraj 150 držav, v največjem številu iz Sirije in Afganistana. Leta 2017 se je največ migrantov nahajalo v Turčiji, Nemčiji, Franciji, Italiji in na Švedskem. Slovenija stoji na zadnjem mestu.

V svetu je 26 milijonov ljudi, ki so morali v strahu za svoje življenje zbežati iz svoje države. Na tisoče ljudi je vsak dan prisiljenh v strahoten beg od doma zaradi konfliktov, preganjanj. Največ takih imenovanih beguncev prihaja iz Sirije, Afganistana in Venezuele, v največjem številu pa jih gostijo Turčija, Pakistan in Libanon. Poudariti je treba, da jim bogatejši svet ne nudi zadostne pomoči.

Zakaj premagovanje (morebitnih) stereotipov, ki je še tako potrebno, predstavlja tako enostrano težavo? Medkulturno sodelovanje, premaganje kulturnih razdalj, v tem je lepota! V vrtce in šole ter družbo na splošno je treba vključevati otroke, ljudi, ki prihajajo iz drugih držav, jim predstaviti odprto, podporno in spodbudno okolje. Neizmerno pomembno je tudi povezovanje in sodelovanje različnih organizacij v lokalnem okolju. Izkazovati je treba empatijo, podporo, tretji morebitne stereotipe in predsodke.

Besedi »migrant« bi morali povrniti osnovni pomen, saj se je slednja v zadnjih letih spreobrnila v sinonim za »tujca, tjavca človeka«, kar je preprosto absurdno. V človeški naravi je, da se bojimo vsega tujega. Pišem na računalniku, ki je bil proizveden na Kitajskem, medtem ko sedim v majici iz Pakistana – globalna povezanost na vrhuncu, obiskovalcev pa že ne bomo sprejemali. Zabavno, da za migranta označimo nekoga, ki pride v Slovenijo z željo po boljšem delovnem mestu, če sam prevzameš delovno mesto v Avstriji, pa je to izjemno, ambiciozno, elitno. Nihče ne bo rekel, da si migrant, ker vsako jutro prečkaš mejo z Avstrijo. Enako velja za nas, mlade, če se vpišemo na uni-